

Oğlan ve Deniz Kestanesi

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Deniz Kestanesi

Aysel Banu YAVUZAL

Leo, küçük yeşil sırt çantası ve bir milyon sorusuyla Sunny Bay Deniz Merkezi'nin kapılarından içeri daldı. Mavi dalga desenli sarı tişörtü güneş ışığında dans ediyor gibiydi. "Bütün hayvanlar nerede?" diye sordu, kocaman koyu kahverengi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Bir köpekbalığına dokunabilir miyim? Deniz yıldızlarının gerçekten kollarında gözleri var mı?"

Deniz eğitmeni Marina onu sıcak, kırıksık bir gülümsemeyele karşıladı. Turkuaz polo tişörtünde minik bir balık logosu vardı ve yürürken deniz kabuğu şeklindeki rozeti şıngırdıyordu. "Merhaba, Leo! Ben Marina. En küçük okyanus yardımcılarımızla başlayalım." Leo'nun dişleri aralık gülümsemesi daha da büyüdü. "En küçükler mi? Yani bebek balıklar gibi mi?" diye sordu, onun yanında zıplayarak.

Marina, Leo'yu parıldayan gümüş balıklarla dolu bir tankın yanından geçirdi. "Önce dikenli bir ceket giyen bir canlıyla tanışalım." Berrak su, yeşil deniz yosunu ve pürüzsüz bir kayayla dolu küçük cam bir dokunma tankının önünde durdu. "Bu Spike," dedi. Leo burnunu cama yapıştırdı. İçeride, menekşe ve pembe tonlarında uzun, ince dikenleri olan yuvarlak, mor-kırmızı bir top oturuyordu.

"Vay canına!" diye fısıldadı Leo. "Bacaklı minik bir iğne yastığına benziyor." Spike'ın dikenleri yavaşça kıpırdadı ve minik koyu gözleri parıltıyor gibiydi. "Ona dokunabilir miyim?" diye sordu Leo. Marina başını salladı. "Nazikçe, iki parmakla. Dikenleri şu an yumuşak." Leo elini içeri uzattı ve dikenlerin parmak uçlarını minik tüyler gibi gıdıkladığını hissetti. "Çok havalı!"

"Spike ne yer?" diye sordu Leo, deniz kestanesinin minik t p ayaklarıyla kayaya doęru yavařça s z lmesini izleyerek. Marina deniz yosununu iřaret etti. "Deniz yosunu onun en sevdięi yemek. B t n g n onu  ięner durur." Leo kıkırdadı. "Bir salata b fesi gibi!" Marina g ld . "Aynen! Ve  ok hızlı b y yen fazla deniz yosununu yiyerek bu tankın temiz kalmasına yardımcı olur."

"Deniz yosunu neden çok hızlı büyür?" diye merak etti Leo. Marina açıkladı: "Okyanusta çok fazla deniz kestanesi olursa, bütün deniz yosununu yerler. Ama çok az olursa, deniz yosunu her yeri kaplayabilir ve diğer canlıların güneş ışığını engelleyebilir. Deniz kestaneleri dengeyi tam doğru tutmaya yardımcı olur." Leo'nun gözleri kocaman açıldı. "Yani Spike bir bahçıvan gibi mi?" "Çok dikenli bir bahçıvan!" dedi Marina.

Marina, Leo'ya bir yosun ormanı resmi gösterdi. "Deniz kestaneleri deniz yosunu yer, deniz su samurları da deniz kestanesi yer. Bu bir yaşam döngüsü. Her hayvanın bir görevi var." Leo derin derin düşündü. "Yani bir hayvan kaybolursa, bütün döngü sallanır mı?" Marina başını salladı. "Buna ekosistem denir. Herkesin birbirine yardım ettiği büyük bir takım gibi."

"Daha fazlasını görmek istiyorum!" dedi Leo. Marina onu bir deniz yıldızı, bir yengeç ve küçük yeşil bir kaplumbağanın olduğu bir tanka götürdü. "Her birinin bir rolü var," dedi. "Yengeç kumu temizler, deniz yıldızı midye yer, kaplumbağa da deniz çimenlerini kemirir." Leo yengecin yan yan kaçışını izledi. "Hepsi birbirine yardım ediyor!" diye bağırdı. "Büyük bir okyanus ailesi gibi!"

Leo, Spike'ın tankına döndü. "Spike, sen bir kahramansın!" dedi. Deniz kestanesi sanki teşekkür eder gibi dikenlerini kıpırdattı. "Keşke herkes deniz kestanelerini bilse," dedi Leo Marina'ya. "Küçükler ama süper önemliler." Marina gülümsedi. "Bu harika bir fikir, Leo. Başkalarına nasıl öğretebiliriz?" Leo çenesine dokundu. "Bir maket yapabilirim!"

Evde Leo kutular, kil ve boya topladı. Kumlu bir zeminle mavi bir okyanus sahnesi yaptı. Kilden mor bir deniz kestanesi şekillendirdi ve menekşe ile pembe ince dikenler sapladı. Bir yosun ormanı, bir deniz su samuru ve bir yengeç ekledi. Küçük kız kardeşi izliyordu. "O dikenli şey ne?" diye sordu. "O Spike!" dedi Leo. "Okyanusu temiz tutuyor."

Ertesi gün Leo maketini deniz merkezine getirdi. Marina ellerini çırpı. "Bu harika!" dedi. Leo onu bir masaya koydu ve her parçayı anlattı. "İşte Spike deniz yosunu yiyor. Çok fazla yerse, yosun ormanı kaybolur. Çok az yerse, yosun çok kalınlaşır. Her şey dengeyle ilgili!" Ziyaretçiler dinlemek için toplandı.

Küçük bir kız sordu: "Deniz su samuru neden orada?" Leo su samurunu işaret etti. "Çünkü deniz su samurları deniz kestanesi yer! Böylece kestane sayısının tam doğru kalmasına yardımcı olurlar. Yengeç kumu temizler, kaplumbağa da deniz çimeni yer. Herkes birlikte çalışır." Marina ılık ılık gülümsedi. "Mükemmel bir ekosistem maketi yapmışsın, Leo. Artık gerçek bir deniz eğitmenisin!"

Leo'nun maketi tam bir ay boyunca deniz merkezinde kaldı. Çocuklar ve büyükler durup baktılar. Bazıları, "Deniz kestanelerinin bu kadar önemli olduğunu hiç bilmiyordum!" dedi. Leo gurur duydu. Spike'ı sık sık ziyaret etti. "Sen benim en sevdiğim dikenli öğretmenimsin," dedi deniz kestanesine. Spike dikenlerini kıpırdattı ve Leo onun gülümsediğinden emindi.

Yazın son günü Marina, Leo'ya küçük, deniz kabuğu şeklinde bir rozet verdi. "Herkese dengeyi öğrettiğin için," dedi. Leo onu yeşil sırt çantasına taktı. "Her canlının, minicik bir kestanenin bile doğada bir görevi olduğunu öğrendim," dedi. "Ve hepsine iyi baktığımızda, bütün okyanus sağlıklı kalır."

Leo sahilde eve doğru yürüdü, dalgaların kıyıya vuruşunu izledi. Spike'ı ve bütün okyanus yardımcılarını düşündü. "Öğrenmeye devam edeceğim," dedi annesine. "Belki bir gün deniz bilimci olurum." Annesi gülümsedi. "Bence Spike bunu çok severdi." Leo dişleri aralık gülümsemesini gösterdi ve eve kadar zıplayarak gitti.

O gece Leo duvarı için Spike'ın bir resmini çizdi. Altına şöyle yazdı: "Küçük ama önemli." Okyanusu hayal ederek uykuya daldı; orada deniz kestaneleri, deniz su samurları, yengeçler ve kaplumbağalar hep birlikte mükemmel, dengeli bir çember içinde dans ediyorlardı. Ve rüyasında Spike bir dikenini sallayıp, "Hikâyemizi anlattığın için teşekkürler, Leo," dedi.